

ikke blive det, før de 5 Aar ere omme, og hvad vil da Følgen blive deraf? Den vil blive, at mange Krøblinge — tillad mig at bruge dette Udtryk — træde ind i den theologiske Virksomhed istedetfor Mænd, der foruden at være dygtige som theologiske Candidater ere saa heldige at have et rask og forligt Legeme; at disse skulle staae tilbage for svage Krøblinger, der maaskee ingen Dygtighed have som theologiske Candidater, er en saa stor Billaarlighed imod de dygtige unge Mænd, at jeg langt hellere vilde have seet, at Fællesudvalgets Fleertal var kommet til den Indstilling, at Præsterne skulle være fuldstændig frie for Værnepligt. Dette vilde jeg have kunnet forstaae, men jeg kan ikke forstaae denne Halvbed, at man vil lade det saae Udseende af, at Principet er reddet, idet der en Mulighed for, at de kunne komme med. Nei, denne Mulighed er der slet ikke, og vil der aldrig blive efter det Forslag, som her foreligger, og selv om Fleertallets Forslag vedtages, troer jeg ikke, at Sagen derfor er kommen til sin endelige Afgjørelse. De Herrer skulle ikke stole saa stærkt paa Ro og Fred i Fremtiden, om ogsaa denne Indstilling vedtages; men De skulle see, at Røster og Stemmer udenfor Salen ville reise sig paa Tider, da De mindst vente og ane det, for Nødvendigheden af, at man lader Ligheden komme til sin Ret. Dette er Grunden, hvorfor jeg i Forening med et andet Medlem af det andet Thing har stillet de to Mindretalsforslag, der foreligge. Jeg saae naturligviis helst, at det af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (S. Pedersen) stillede Forslag vedtoges; det er fuldstændig i sin Orden, men Grunden, hvorfor jeg og det ærede Landstingsmedlem have stillet vore Forslag, er den, at de allerede eengang have været vedtagne her i Folkethinget, og at man bestandig har sagt: Dette maae vi vedtage, thi ellers saae vi aldrig Ende paa Sagen, og hvorfor skulle vi være saa overordenlig halstarrige med Hensyn til, om disse Mænd blive fritagne for lidt Exercits paa Fælleden i Fredstid? Det har ikke saa Stort at sige, naar de dog gøre Tjeneste paa den Tid, Fædrelandet er i Fare. Jeg skal ogsaa indvømme, at det ikke for mig

har saameget at sige, om Præsterne gjøre en Times Tjeneste mere eller mindre paa Fælleden i Fredstid, men hvad der er mig om at gjøre, er, at de fulde borgerlige Rettigheder og Pligter ogsaa gjælde for dem, naar der er Tale om at forsvare Fædrelandet. Jeg har tidligere anført, og jeg skal til Slutning gjentage, at det er en bejendt Sag, at Præsterne ansee det som deres høitideligste Pligt, naar Fædrelandet er i Fare, at opfordre til at værne om det, ja til at slaas for det til sidste Mand; men jeg siger, at der da ingen Mening er i, at den lovgivende Forsamling vil fritage de Mænd, hvis Hverv det er at opfordre til Fædrelandets Forsvar, for at stilles saaledes, at de ikke blot kunne stilles ved Siden af de Mænd, der skulle forsvare Fædrelandet, men ogsaa kunne sættes i Spidsen for dem. Smukt vilde det være i det Dødblik, man saae de Geistlige kæmpe Side om Side med andre Samsundsclasser for at forsvare deres Fædreland; da kunde man sige: Der er Lighed og Frihed, og der er Sammenhold i Forsvaret, naar Fædrelandet er i Fare, snarere end naar man her vil fritage saa den Ene og saa den Anden. De Herrer skulle nemlig ikke stole paa, at man her er kommen til Ende med Fritagelserne. Vi have allerede hørt visse Fugle synge om, at der ingen Mening er i, at Embedsmændene skulle være Soldater, og det skulde ikke undre mig, hvis der til næste Aar kom et Forslag om, at hele Embedsstanden skulde være fri i saa Henseende. Det vilde være Consequentsen af det her foreliggende Forslag; thi, naar Præsterne skulle være frie, hvorfor skulle da de andre Embedsmænd mere være Soldater end de? De Herrer, som have den Opfattelse, jeg nu nævnte, maae føle sig opfordrede til at blive ved, thi da man seer, at Thinget er saa høieligt, at man til Syvende og Sidst faaer sin Villie i det, som det dog saa haardnakket har staaet imod, maa man blive ved og see, hvorvidt man kan faae hele sin Villie sat igjennem; det kan jeg saa godt forstaae. Dette skal yderligere tjene til Forsvar for vort Forslag, og jeg haaber, at den samme Majoritet, som tidligere har viist sig for lignende Forslag, heller ikke denne Gang vil lade sig skræmme med, at det vilde